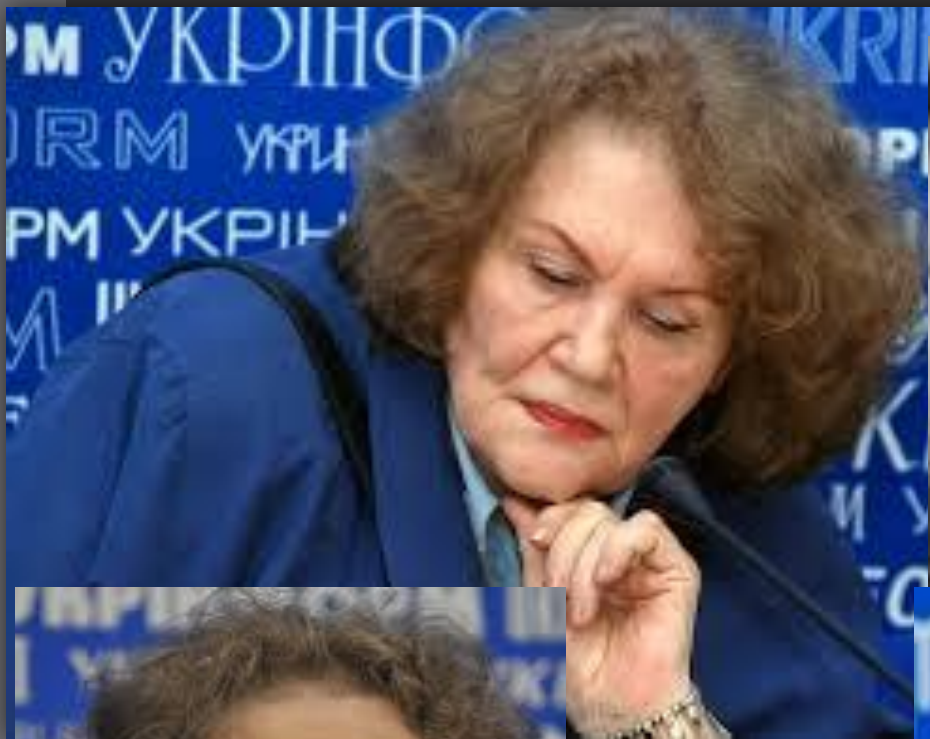

**«Благословенна
кожна мить
життя...»**

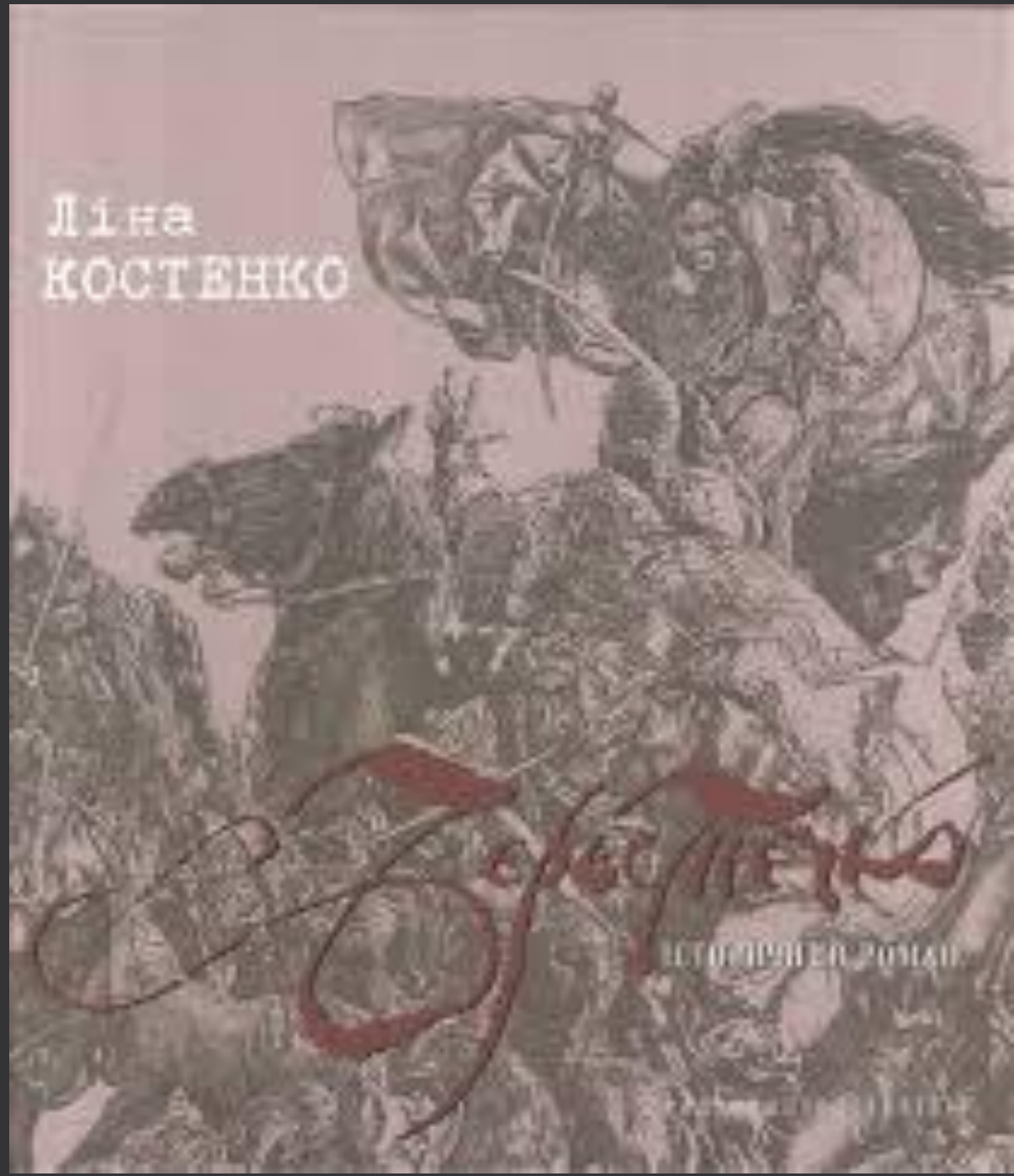

Нам треба жити кожним днем.
Не ждять омріяної дати.
Горіть сьогоднішнім вогнем,
Бо «потім» може й не настати.

Ліна Костенко

Ліна
КОСТЕНКО

Ліна Костенко

ІСТОРИЧНИЙ РОМАН

ЛІНА КОСТЕНКО

Чи можливо людині увійти в одну й ту
саму річку двічі?

А повернутись у минуле чи прочинити
завісу майбутнього?

Не боязно загубитися в бистрині річки,
назва якій Час?

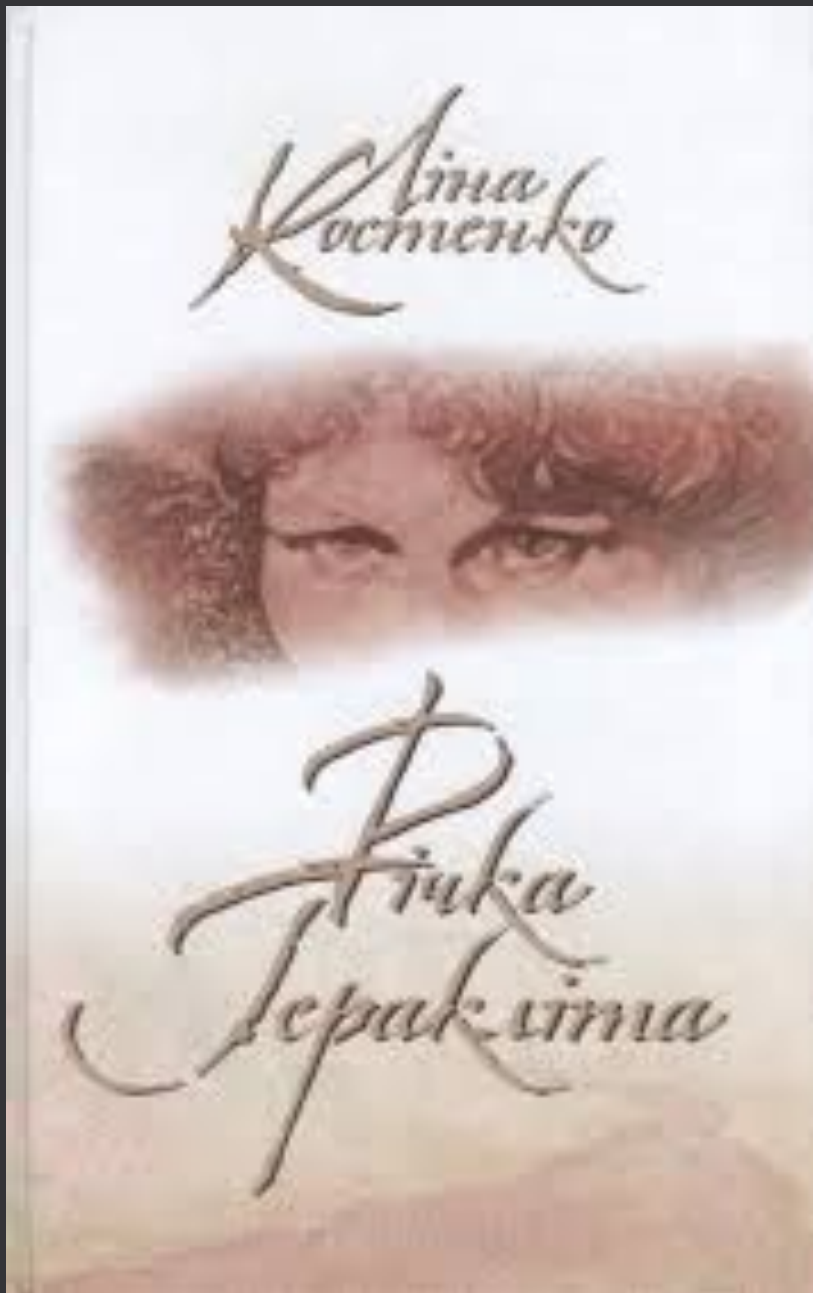
Ці „вічні” питання в лірично-
філософських поезіях Ліни Костенко.

Осінній день, осінній день, осінній!

О синій день, о синій день, о синій!

Осанна осені, о сум! Осанна.

Невже це осінь, осінь, о! – та сама.

Книга „Річка Геракліта” – це збірка найкращих поезій української поетеси.

Чотири розділи-цикли цієї книжки мають назви: „Осінні карнавали”, „Сліпучий магній снігових пустель”, „Весна підніме келихи тюльпанів” і „Що в нас було? Любов і літо”.

Митцю не треба нагород, його
судьба нагородила.
Коли в людини є народ, тоді вона
уже людина.

Цикл “Осінні карнавали”

На цямру монастирської
кринички
схилила осінь грона горобин.
Сюди колись приходили
чернички,
Блакитну воду брали із
глибин.

Душа належить людству і
епохам.
Чому ж її так раптом потрясли
Осінні яблука, що сумно
пахнуть льохом,
І руки матері, що яблука
внесли?!

Калина міряє коралі,
А ти летиш по магістралі
життя – це божевільне
раллі.
Питаю в долі,
А що далі?

Хай не розбудить смутку
телефон.
Нехай печаль не зрушиться
листами.
Хай буде легко. Це був тільки
сон,
Що ледь торкнувся пам'яті
вустами.

Цикл „Сліпучий магній
снігових пустель”.

Так часом тяжко, що мені
здається,
що серце в грудях вже не б'ється.
Що залишилась по мені
Лиш тінь від мене на стіні.

Ходила яблуня і стукала у вікна.
Бульдозер до кінця не
викорчував сад.
І яблуня одна, нікому не
підзвітна,
Хазяїна свого шукала
навздогад.

Цикл „Весна підніме келихи
тюльпанів”.

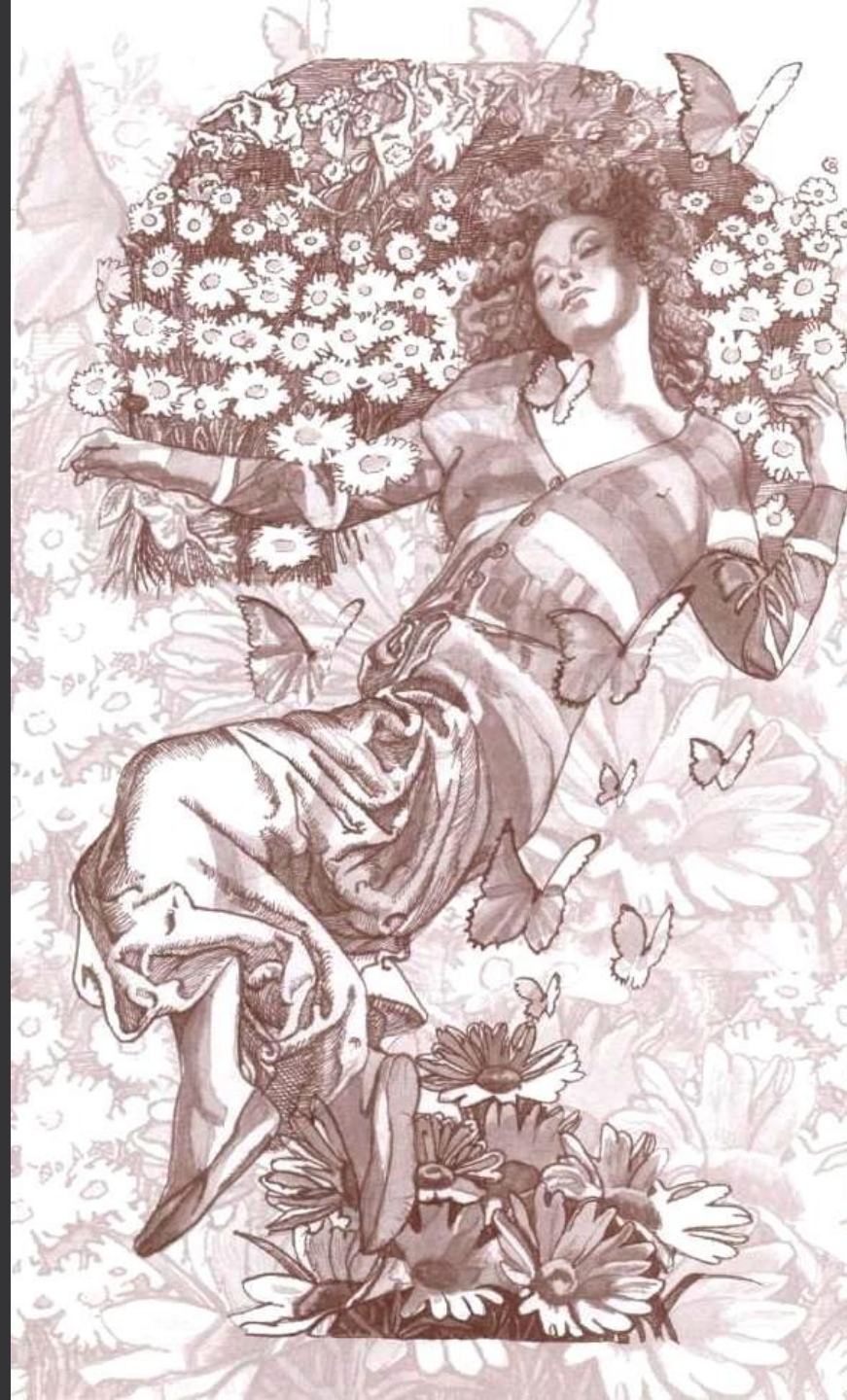

І сонце, й сніг, і ожеледь,
- все разом.
І я не знаю, це весна чи
ні?...

Ти пам'ятаєш, ти прийшов із
пристані.
Такі сади були тоді розхристані.
І вся в гірляндах, як індійська
жриця,
Весна ряхтіла в іскорках роси.

...Я чую дощ. Він тихо плаче
правду,
що я когось далекого
люблю...
...Весна підніме келихи
тюльпанів,-
за небо виг'ю і за дві сосни!

Цикл „Що в нас було?
Любов і літо”.

„Річка Геракліта” тонко підштовхує нас до сприйняття симфонічного циклу „Пори року” А. Вівальді, що передає людині імпульс природної магії як імпульс вічноїплинності, трансформацій, повернень. Отже, повернення до джерел – особлива потреба сьогоденного мистецтва.

ОКЗ «Харківське хужожне училище»

Творчий гурт «Гроно»

**Презентацію підготувала : Любченко
Валентина**

Кінець

Дякуємо за
перегляд!

